

at være tilſtede, og naar jeg derfor tager Ord, maa jeg bede erindret, at det kun er ſom Nød-Ordfører. Jeg maatte maaffee forudſikke, at jeg for min egen Perſon ikke lægger stor Bægt paa de foreslaaede Endringer, men jeg kan ikke erkjende, at de aldeles ikke ſkulde have nogen Betydning. Hvad det første Forſlag angaaer, da er det kun en Redaction at indføre Ordet „til“. Hvad det andet angaaer, da ſkal jeg gjøre opmærksom paa, at § 6 begynder med at ſige, at Ketten til at føre danſk Skib, Ketten til at være Skibsfører, er afhængig af de og de Betingelſer, at der dernæſt i det Forſlag, der er kommet fra Folkethinget, er indført 2 Beſtemmelſer, hvoraf den ene handler, om den, der vil være Skibsfører, har taget Examen ved Søcadetakaademiet ſom Søofficer og faret i denne Egenſkab eller har været i Coffardifarten, idet det nemlig hedder: „Naar Paagjældende har taget Examen ved Søcadetakaademiet ſom Søofficer, enten har gjort et Togt i denne Egenſkab, eller faret ſom Styrmand i den Fart, ſom er omtalt i § 5, eller eet Mar ſom Skibsfører i den i § 3 omtalte Fart.“ Heraf fremgaaer alſaa udtrykkelig, at Ordene „faret ſom“ ere underforſtaaede i det ſidſte Litra. Naar det nu i dette andet Litra om Coffardifarten hedder: „naar Paagjældende i Overeensſtemmeſe med den foregaaende Paragraph har vundet Afgang til at fare ſom 1ſte eller eneſte Styrmand, enten har faret ſom Styrmand mindſt i eet Mar paa de i § 5 nævnte Farvande, eller i ligefaa lang Tid været Skibsfører i den i § 3 nævnte Fart,“ ſaa forekommer det mig klart, at det ſidſte Alternativ maa være ſaaledes at forſtaa: Den, ſom i eet Mar har været Skibsfører, uden Henſyn til, om han har faret ſom Skibsfører eller ikke. Der er alſaa, ſaavidt jeg kan opfatte Forholdet, en virkelig Forſjel tilſtede. Jeg kan meget godt være Skibsfører uden at have været i det Tilfælde at have ført Skib, der er mange Skibsførere, der ere i ſaa ullykkelige Tilfælde. Naar en Mand har de andre Egenſkaber og har erhvervet ſig Bevilling ſom Skipper til den indenrigſke Fart og har deraf faret et Mar, ſaa er han i det Tilfælde, der omtales i Litra. b. Jeg ſkal dernæſt gjøre opmærksom paa, at, ſaavidt jeg har op-

fattet Sagen, er Meningen med den Tilføining, at en Søofficer ſkal være Skibsfører i eet Mar i indenrigſk Fart, den, at han ſkal øve ſig i at være Skibsfører, Meningen kan ikke have været nogen anden end den, at man forlanger, at den, der ſkal føre et større Skib, ſkal have erhvervet ſig Dvælle i at føre et mindre. Saa vidt jeg har opfattet Sagen, og ſaavidt jeg har kunnet ſkjønne af Forhandlingerne i det andet Thing, er dette ogſaa Meningen. Man har forlangt, enten at han ſkal være Styrmand en vis Tid i udenrigſk Fart, eller at han ſkal have ført Skib i indenrigſk Fart, og jeg ſkjønner derfor ikke rettere, end at Ordet „været“ bør forandres til „faret ſom“. Dette var, hvad jeg havde at anføre paa Udvælgets Begne. Søvrigt maa jeg tilføie, at hvis jeg havde antaget, at Beſtemmelſen i Litra. a vilde have nogen praktiſk Betydning, vilde jeg være imod den; men jeg antager ikke, at en Søofficer, idet han gaaer ud fra Akademit, vil blive antaget af nogen Næder til at føre Skib. Det vil jo ſee meget beſynderligt ud, at den Beſtemmeſe kommer til at ſtaa i Litra. a: „Eller et Mar, ſom fører i den i § 3 omtalte Fart“, hvorefter en Søofficer, ſom havde ført — om jeg maa bruge det almindelige Udtryk — en Bærefkude paa 7 Commercelæſter, vilde have Rettighed til at føre et hvilketſomhelſt Skib. Da jeg imidlertid, ſom ſagt, ikke troer, at denne Beſtemmeſe vil have nogen praktiſk Betydning, har jeg ikke villet ſtille noget Forſlag om en Forandring heri. Jeg ſkal endnu bemærke, at jeg ikke anſeer det henſigtsmæſſigt, naar man har foreslaaet . . .

Formanden: Jeg maatte maaffee gjøre den erede Taler opmærksom paa, at diſſe hans ſidſte Bemærkninger forekomme mig at være bedre paa deres Plads, naar Lovforſlaget kommer under Forhandling i ſin Heelhed.

Indenrigsministeren (ad interim): Deraf, at der i en Lov bruges forſkjellige Udtryk, følger paa ingen Maade, at de ſkulde have en forſkjellig Betydning; Sprogbrugen har ogsaa ſin Elegance, har viſe æſthetiſke Henſyn at tage, og jeg er aldeles overbevist om, at det er af diſſe Henſyn, at man ikke har villet